

Античната драма на сцената на новогръцкия театър
(края на 19 – 30-те години на 20 в.)

Ваня Лозанова-Станчева

Съвременният гръцки театър се ражда далеч преди Независимостта на Гърция и Новата гръцка държава в началото на 19 в., мъчително разпнат между тягата към традицията и стремежът към европейската модерност, между Ориента и модерния Запад. За разлика от комерсиално ориентирани ранни гръцки кинотворби, театърът обръща поглед към античното драматургично наследство далеч по-рано благодарение на усилията на гръцкия интелектуален елит и образована общественост не без мощните духовни импулси отвън. Към края на 19-ти и в първата четвърт на 20 в. гръцкият театър следва преобладаващите тенденции на европейските театри, в които доминират моделите на неокласицизма. Възкресяването на старогръцката драма в младата Гръцка държава следва установените европейски перспективи, отдалечени от очакванията и интересите на гръцката публика. Темата има за цел да проследи и анализира интереса към античните драматургични постановки на новогръцката театрална сцена в контекста на формиране на модерната гръцка идентичност.